

Kochane Dzieci

Z okazji Dnia Dziecka życzę Wam , abyście byli kochane i szczęśliwe.

Posłuchajcie-oto piosenka dla Was- Dzień Dziecka

<https://www.youtube.com/watch?v=LKswUqsJFXs>

Drodzy Rodzice, Kochane Dzieci !

Przedstawiam propozycje zadań i zabaw, które możecie Państwo wspólnie z dziećmi (ale nie musicie) przeprowadzić w czasie od 01.06.2020r.-05.06.2020r .W tym tygodniu dziecko pozna kulturę innych narodów i dzieci z najodleglejszych krańców świata. Rozwinie umiejętność porównywania masy przedmiotów. Utrwali poznane już litery. Poćwiczy pisanie, czytanie oraz aktywne słuchanie dzięki udostępnionym słuchowiskom i filmom . Utrwali poznane cyfry oraz poćwiczy logiczne myślenie, spostrzegawczość i umiejętność przeliczania. Powtórzy nazwy i kolejność dni tygodnia oraz miesięcy. Nauczy się lub posłucha kilku tematycznych piosenek . Będzie miało również możliwość stworzenia prac plastycznych i technicznych. Nauczy się rozróżniać emocje przyjemne i nieprzyjemne.

Temat tygodnia: Niby tacy sami, a jednak inni

Dzień 1. Piłka dla wszystkich

- Słuchanie piosenki Dziwni goście (sł. i muz. Krystyna Gowik).

<https://www.youtube.com/watch?v=Mq5LVKj8pXQ>

Przyszła do mnie dziś pani Złość.

Krzyczy, że całego świata ma już dość!

Nogą głośno tupie i pięści pokazuje,

brzydkie miny stroi. O! O! O!

A za chwilę wszedł wielki Śmiech

i za brzuch się gruby trzyma, ech, ech, ech!

Tak się głośno śmieje, że łzy ze śmiechu leje,

i żartuje sobie: he, he, he!

Ref.: E e e emocje, tacy dziwni goście,

złością, śmieszą, smucą, straszą nas.

Czy jest na to czas i pora, czy nie czas.

E e e emocje, czasem ich wyproście.

Bo i tak powrócą w inny czas,
jeszcze raz i jeszcze raz, i jeszcze raz.

II. Potem Smutek wpadł, tutaj siadł,
łzy mu kapią z mokrych oczu: kap, kap, kap.

Nic go nie ucieszy i nikt go nie pocieszy.

Smutku, przestań płakać, tak, tak, tak!

A na koniec: ciach! Wskoczył Strach!

Trochę boi się wszystkiego, ach, ach, ach!

Wielkie zrobił oczy i jak tu nie podskoczy!

Idź już, Strachu, sobie: sio, sio, sio!

Ref.: E e e emocje...

- Rytmiczne wyklaskiwanie (z równoczesną recytacją) wybranych fragmentów piosenki. Nauka refrenu piosenki.
- Ćwiczenia dotyczące rozpoznawania emocji. Obrazki przedstawiające buzie z emocjami: złością, radością, smutkiem, strachem.

Poćwicz - Ćwiczenia poranne .

- Ćwiczenia wycucia ciała i przestrzeni – Wiatraczki. Dzieci obracają się wokół własnej osi z rozłożonymi w bok rękami, w jedną i w drugą stronę.
- Ćwiczenia rąk i nóg – Spacer raków. Dzieci poruszają się tyłem, w siadzie podpartym, w różnych kierunkach.
- Podskoki – Skaczące piłeczki. Dzieci podskakują nisko – przy szybkich uderzeniach w tamburyn, wysoko – przy wolnych uderzeniach.
- Ćwiczenia równowagi – Na huśtawce. Dzieci dobierają się parami, podają sobie ręce; naprzemiennie wykonują przysiady.

Posłuchaj

- Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Piłka dla wszystkich. Książka (s. 82–83) . Dzieci słuchają opowiadania i oglądają ilustracje w książce. Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli. – Brawo, Franek! – krzyczeli kibice. – To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy. Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada

przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu? – Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie. – Opowiedz. – W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników! – To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada. – Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem! – Ojej! Zostałeś bramkarzem? – Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników. – Brawo! – A wtedy on na mnie nakrzyczał... – Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada. – Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”. – Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada. – Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada. – Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego! Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej: – Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega. – To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada. – Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek. – Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa! – To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec. Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zdecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli. – I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. –

Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

- Rozmowa na temat opowiadania. – Co śniło się Frankowi? – O czym opowiadał Adzie? – Jak zachowywali się chłopcy? – Co zrobił ich kapitan? – Kim został Franek na meczu? – Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie? – Co będzie ćwiczył Franek? – Jak oceniacie zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

- **Poćwicz czytanie.** Książka (s. 82–83)

- Wyjaśnienie pojęcia tolerancja. Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia. Pytamy: – Czy chłopcy byli tolerancyjni? – Czy znacie inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...). – Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

- Zabawa orientacyjno-porządkowa Dzieci – na spacer. Dzieci – do domu. Kółko do sersa dla każdego dziecka. Dzieci rozkładają na dywanie kółka do sersa. To będą ich domy. Na hasło: Dzieci – na spacer – biegają swobodnie, a na zawołanie: Dzieci – do domu – jak najszybciej i jak najciszej zajmują miejsca w swoich domach, przybierając pozycję określoną przez Rodzic., np. siadając skrzyżnie. Po pewnej chwili, gdy ponownie wołamy: Dzieci – na spacer, dzieci wybiegają ze swoich domów i w zależności od tego, jakie polecenie wydał N., spacerują parami, trójkami, podskakują itd. Zajęcia 2. Wykonanie pracy plastycznej Dzieci z całego świata.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych kontynentów. Zdjęcia dzieci z różnych kontynentów. Dzieci oglądają zdjęcia, wymieniają różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itd.).

Zrób to sam

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy plastycznej Dzieci z całego świata. Dla każdego dziecka: kartka z narysowanymi kołami (o średnicy 15 cm), kwadraty (o boku długości 20 cm), wycięte z szarego papieru pakowego, klej, nożyczki, kredki. Wycinanie kół. Rysowanie na kołach oczu, nosa, ust (kształt jest uzależniony od koloru koła). Przyklejanie kół na kwadracie z szarego papieru. Dorysowywanie włosów w taki sposób, aby zarysować kredkami linię łączącą koło z papierem.

Wycinanie narysowanej głowy. Wykonanie prac przez dzieci. Układanie na kartonie kompozycji z głów, tworzącej zbiorowy portret dzieci w różnych kolorach .

Narysuj i napisz

- Karta pracy, cz. 4, s. 54. Rysowanie siebie w swoim ulubionym ubraniu, ze swoją ulubioną zabawką. Kolorowanie ramki swoim ulubionym kolorem. Samodzielne pisanie swojego imienia i nazwiska .

- Ćwiczenia: oddechowe, artykulacyjne i słuchowe, na podstawie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek Dni tygodnia. Jakie nazwy dni tygodnia znamy? Czy wszystkie nazwy dni pamiętamy? Jeśli ktoś lubi takie zadania, niech się zabiera do wyliczania. Powietrza dużo buzią nabiera i na wydechu niech dni wymienia: – poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela. Jeśli za trudne było zadanie, ćwicz dalej z nami to wyliczanie. – Poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela .Dzieci powtarzają – na jednym wydechu – nazwy dni tygodnia.

- Ćwiczenia ruchowe – naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach. Dzieci stoją w rozsypce. Naśladują chodzenie, Np. – po piasku, – po kamieniach, – gdy wieje mocny wiatr, – przez rwący strumyk, – po głębokim śniegu...

Dzień 2. Co jest cięższe, a co lżejsze?

- Utrwalanie refrenu piosenki Dziwni goście, nauka I zwrotki

- Zabawa Wyrażamy emocje – rozwijająca zdolność koncentracji podczas działania oraz koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej. Nagranie piosenki Dziwni goście, , obrazki przedstawiające twarze wyrażające różne emocje. Przykład: Przed tablicą są ułożone obrazki. W rytmie nagrania piosenki dzieci maszerują w określonym kierunku. Na przerwę w nagraniu dzieci zatrzymują się i czytamy tekst Bożeny Formy: **Kiedy na niebie słońeczko świeci, cieszą się bardzo dorośli i dzieci.** Pytamy dziecko – W jaki sposób można wyrazić emocje dorosłych i dzieci, o których jest mowa w wierszyku? Tak kierujemy wypowiedziami dzieci, żeby uzyskać odpowiedzi: poprzez śmiech, podskoki, klaskanie. Następnie dzieci powtarzają tekst. W rytmie wygrywanym na bębenku dzieci klaszczą, podskakują. Na zakończenie wskazane dziecko wybiera prawidłowy obrazek i umieszcza go na tablicy. Dzieci starają się zaprezentować widoczny na obrazku wyraz twarzy. Zabawę powtarzamy, przedstawiając dzieciom kolejne wierszyki. Dzieci recytują je zgodnie z rytmem wyklaskiwanym przez Rodzica. **Dzisiaj po niebie płyną czarne chmury, deszcz pada i każdy ma humor ponury.** Dzieci poruszają się, przenosząc ciężar ciała z nogi na nogę; powtarzają tekst znudzonym głosem, zgodnie z rytmem wyklaskiwanym. **Kiedy mam zły humor i kiedy mnie złość dopadnie, jestem niegrzeczny, choć dobrze wiem, że to bardzo nieładnie.** Dzieci grożą palcem, recytując tekst oburzonym tonem, zgodnie z rytmem wyklaskiwanym. **Kiedy dziecko się boi ciemności dookoła, wtedy mamę i tatę do siebie głośno woła.** Dzieci robią

przerażoną minę i recytują tekst szeptem. **Placzę, kiedy jest mi smutno i wszystkiego dosyć mam, lzy mi płyną po policzkach i chcę zostać wtedy sam.** Dzieci powtarzają tekst płaczącym głosem.

Poćwicz

- Ćwiczenia poranne

Co jest cięższe, a co lżejsze? – zabawy z zastosowaniem wagi szalkowej.

- Zapoznanie z wagą szalkową. Waga szalkowa. Dzieci oglądają wagę, nazywają jej części

- Wykonanie wagi z wieszaka

<https://ekodziecko.com/waga>

- Ćwiczenia z zastosowaniem wagi z wieszaka.

- Pierwsza sytuacja. Kładziemy na lewej szalce misia, a na prawej – trzy klocki. – Co jest cięższe? Po czym to poznaliście?

- Druga sytuacja. Kładziemy na lewej szalce misia, a na prawej – cztery klocki. – Co jest cięższe? Co jest lżejsze? – Po czym poznaliście, że cztery klocki ważą tyle co miś? (Ilość klocków musi być taka, aby ich masa równoważyła masę misia).

- Trzecia sytuacja. Kładziemy na lewej szalce misia, a na prawej – pięć klocków. – Co jest cięższe? Po czym to poznaliście? – Co jest lżejsze? Po czym to poznaliście?

- Ćwiczenia w porównywaniu masy przedmiotów. Różne przedmioty, np.: klocki, piłeczki, lalki, misie, tworzywo przyrodnicze, . Każde dziecko porównuje masę wybranych przedmiotów i określa, co jest cięższe, co jest lżejsze.

Pokoloruj

- Karta pracy, cz. 4, s. 55. Kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru

Posłuchaj

- Słuchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek Nazwy miesięcy – utrwalanie nazw miesięcy. Dzieci powtarzają – na jednym wydechu – nazwy miesięcy. Jakie miesiące w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy miesięcy znamy?

Komu nie sprawi trudu zadanie,

niech rozpoczyna ich wyliczanie.

Powietrza dużo buzia nabiera

i na wydechu nazwy wymienia:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.

* Jeśli za trudne było zadanie, ćwicz dalej to wyliczanie

• Przyjazny dotyk. Rozmową na temat tego, jakie gesty i czynności wobec drugiego człowieka są miłe, a jakie nie są miłe.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa Dzieci – na spacer. Dzieci – do domu

Posłuchaj- piosenka Dzieci świata

<https://www.youtube.com/watch?v=O9qmQxUwpVo>

Dzień 3. Dziwni goście

• Karty pracy, cz. 4, s. 56–57. Patrzenie na obrazek. Opowiadanie, co się na nim dzieje. Odszukiwanie na dużym obrazku przedmiotów, roślin umieszczonych na dole kart.

Poćwicz

• Zabawa Wyżej – więcej – dalej. Dzieci oklaskują najlepszych lub wyjątkowych uczestników zabawy, charakteryzujących się wymienionymi cechami, umiejętnościami. Np.: – Kto jest najwyższy? – Kto jest najniższy? – Kto podskoczy najwyżej (dosięgnie powieszonoego dość wysoko przedmiotu)? – Kto przeczyta podane wyrazy?

• Ćwiczenia poranne

Śpiewaj z innymi

• Nauka II zwrotki piosenki Dziwni goście .

• Śpiewanie z różnym natężeniem głosu (głośno, cicho, szeptem).

• Ćwiczenia Słuchamy bębenka – rozwijanie sprawności ruchowej. Bębenek. Dzieci poruszają się zgodnie z rytmem wygrywanym na bębenku, reagując na ustalone sygnały: – rytm ćwierćnut – maszerują, – mocne uderzenie – wykonują przysiad, – dwa uderzenia – robią dwa kroki w tył, – szybkie, miarowe uderzenia – biegają na palcach, – mocne, miarowe uderzenia – maszerują na piętach.

• Ćwiczenie oddechowe. Dzieci maszerują w rytmie bębenka, w określonym kierunku. Kiedy usłyszą głośny dźwięk instrumentu, odwracają się przodem i nabierają powietrze nosem. Wypuszczają je, wypowiadając proponowaną przez Rodzica. głoskę lub sylabę: o, a, u, hi, au.

• Ćwiczenia Zaklaskzcz tak jak ja – kształtujące poczucie rytmu

- Zabawa Emocje – rozwijająca szybką reakcję na przerwę w muzyce oraz poczucie rytmu. Zdania przyporządkowane różnym rodzajom emocji, nagranie piosenki Dziwni goście, koła z różnymi emocjami **Wyprawka**: radość, złość smutek, zdziwienie. Recytujemy zdanie Bożeny Formy w odpowiednim rytmie. Złość, złość, złość – my jej mamy dość. Złość, złość, złość, my jej ma-my dość. Każdy ci to powie – śmiech to samo zdrowie. Smutki, smuteczki odpędzamy, dobre humory od razu mamy. Kiedy nas ogarnia strach, to krzyczymy: . Dzieci dobierają koła z odpowiednimi kołami.

- Zabawa z zastosowaniem piosenki Dziwni goście . Zwrotka I : Przyszła do mnie dziś pani Złość. wyciągają naprzemiennie zaciśnięte pięści, Krzyczy, że całego świata ma już dość! wykonują obrót wokół siebie, unosząc ręce w górę, w dalszym ciągu zaciskając pięści, Nogą głośno tupie i pięści pokazuje, wykonują cztery tupnięcia, cztery ruchy naśladowujące boksowanie, brzydkie miny stroi. O! O! O! dzieci robią dziwne miny. A za chwilę wszedł wielki Śmiech maszerują w miejscu, na końcu drugiego taktu wołają: ha, ha, i za brzuch się gruby trzyma, przenoszą ciężar z nogi lewej na prawą, ech, ech, ech! jednocześnie wykonując obrót, Tak się głośno śmieje, że łyzy ze śmiechu leje, grożą palcem, poruszają głową twierdząco, przecierają oczy, i żartuje sobie: he, he, he!

- Zabawa Dziwne głosy – rozwijająca zdolność wyrażania emocji głosem. Nagranie piosenki Dziwni goście, obrazki przedstawiające twarze wyrażające różne emocje. Na początku zabawy ustalamy dla każdej twarzy na obrazku charakterystyczny głos. Umieszczamy w widocznym miejscu na tablicy obrazki przedstawiające: – strach – prawdziwy krzyk, – smutek – mruczenie, pociąganie nosem, – radość – hi, hi, hi, ha, ha, ha, lub prawdziwy śmiech, – złość – warczenie. W rytmie nagrania piosenki dzieci maszerują po okręgu. Podczas przerwy w nagraniu wskazujemy wybrany obrazek. Dzieci starają się wyrazić głosem emocje przedstawione na obrazku.

Zrób to sam

Wiatraczek dla przyjaciela. <https://www.youtube.com/watch?v=xuz9EwXiu-o>

Obejrzyj

- Emocje film edukacyjny dla dzieci

https://www.youtube.com/watch?v=-5uu3wXe1_U

- Zabawa ruchowa. Dzieci – na spacer. Dzieci – do dom

- Karta pracy, cz. 4, s. 58. Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka. Układanie zdań o każdym obrazku. Pisanie samodzielnie lub przez N. imienia dziecka.

Dzień 4. Dzieci świata

- Zabawa rozwijająca wyobraźnię, zdolności obrazowania tekstu ruchem, wyrażania emocji – Różne opowiadania.. Dziecko wciela się w postać Tomka, wykonując płynne ruchy.

Teksty Bożeny Formy:

- Tomek bawi się w swoim pokoju. Nagle słyszy dziwne szmery. Jest przerażony. Biegnie do mamy. Mamusia postanawia sprawdzić, co to za odgłosy. Trzyma Tomka za rękę i wraca do jego pokoju. Po cichu skradają się w kierunku firanki, zza której nagle wychodzi kot. Ach, to jego sprawka. Tomek bierze go na ręce, przytula, głaszcze i żartobliwie mu grozi. Uśmiecha się do mamy.

- Dzisiaj są urodziny Marty. Marta jest bardzo smutna, ponieważ wszystko jest przygotowane, a goście nie przychodzą. Ciągłe pyta rodziców, która godzina. Siada na fotelu i zaczyna płakać. Nagle słychać dzwonek. Biegnie do drzwi – otwiera je... O!! Ze zdziwienia otwiera buzię. Ile gości. Cała rodzina i dzieci. Wszyscy mają kolorowe balony i prezenty, uśmiechają się. Marta jest szczęśliwa. Radośnie bije jej małe serduszko. Zaprasza gości do środka.

- Tymon bawi się z Arturem klockami. Jest bardzo zadowolony i szczęśliwy. Nagle podbiega do nich Tomek. Nie zwraca uwagi na Tymona. Szeptem coś Arturowi do ucha i po chwili chłopcy odchodzą. Tymon jest bardzo smutny. Zaczyna płakać. Po chwili staje się bardzo zły. Niszczy piękną budowlę z klocków. Kładzie się na dywanie i płacze, uderzając rękami o dywan. Nagle podchodzą do niego Ada i Rafał. Pocieszają go i zapraszają do wspólnej zabawy. Tymon znów się uśmiecha. Jest zadowolony i miły.

- Ćwiczenia poranne

Obejrzyj

Dzieci z dalekich krajów i ich szkoły

<http://miedzykulturowa.org.pl/wp/wp-content/uploads/2017/01/Wystawaszkoływww2.pdf>

Poćwicz -Zabawy zręcznościowe

- Zabawa z balonem – Kto dłużej będzie odbijał?.

- Zabawa Przeprowa przez strumień. Ze skakanek układamy pas o szerokości dwóch metrów – będzie to rwący strumień. Można się przez niego przeprowić, przeskakując z koła na koło.. Każda przeprowia się przez niebezpieczny strumień. Komu przy tym wpadnie noga do wody, zostaje wykluczony z gry. Wygrywa ten , kto szybciej pokona odległość.

- Zabawa Rzucanie do celu. Dla każdego dziecka: kilka reklamówek napęlnionych do połowy pogniecionymi gazetami i zamkniętych gumkami aptekarskimi, kosz lub tekturowe pudło. Każdy uczestnik dostaje kilka reklamówek napęlnionych

pogniecionymi gazetami (np. 5). Stara się trafić nimi do kosza lub tekturowego pudła, które zostaje umieszczone kilka metrów przed nim. Zamiast reklamówek z gazetami można wykorzystać papierowe samoloty.

- Wykonanie papierowych pacynek paluszkowych. Dla każdego dziecka: wyprawka, karta I, nożyczki, klej. Dzieci wycinają pacynki, sklejają je. Określają, jakie emocje są przedstawione na buziach Olka i Ady. Dzieci dobierają się w pary i próbują prowadzić dialogi, korzystając z wybranych pacynek.

Poćwicz czytanie

- Ćwiczenia w czytaniu. Książka (s. 90–91) . Czytanie tekstu Od buraka cukrowego do cukierka.

Pokoloruj

<https://miastodzieci.pl/kolorowanki/dzieci-swiata/>

Dzień 5. Moje uczucia

- Zabawa Z czego jestem zadowolony? Dla każdego dziecka: duża koperta, małe karteczki . Dzieci dostają koperty, które podpisują lub ozdabiają. Potem na karteczkach rysują to, co zrobiły wczoraj dobrze, z czego są zadowolone. Piszą datę na karteczkach, a dzieci chowają je do kopert. Ćwiczenie to wykonujemy przez tydzień, a potem je podsumowujemy. Każde dziecko pokazuje karteczki i mówi, co przez tydzień robiło dobrze, z czego było zadowolone.
- Zabawa Lustro emocjonalne. Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba w parze jest lustrem, druga – przegląda się w nim. Osoba stojąca przed lustrem wyraża miną, gestem, ruchem ciała różne emocje, których nazwy podał N., a lustro je powtarza. Po chwili następuje zmiana ról.
- Ćwiczenia poranne
- Zabawa Emocje z wykorzystaniem obrazków. Dzieci oglądają obrazki i nazywają emocje przedstawione na nich. Pytamy: – Kiedy się złościemy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę). – Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć). – Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyczeć, uciekać, chować się lub walczyć). – Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia). – Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym). – Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie). Dziecko wybiera obrazek. Nie pokazuje, tylko miną przedstawia

odpowiednią emocję. Pozostałe dzieci naśladowują minę, jaką przedstawiło dziecko, i nazywają związaną z nią emocję.

Posłuchaj

- Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk **Moje uczucia**. Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były, i tego, że odwiedziny babci już się skończyły. Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu, i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu. Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek. Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę. W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina, że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija. Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje, tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer. Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

- Rozmowa na temat tekstu. – Co mieszka w sercu? – Czy zawsze jest nam wesoło? – Czy zdarza się, że coś was smuci? – Czy zdarza się, że coś was złości? N. przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

- Rysowanie na kartkach tego, co cieszy dzieci, i tego, co je smuci. Dla każdego dziecka: kartka podzielona na pół – w lewym górnym rogu rysunek chmurki, a w prawym górnym rogu – słoneczka, kredki. Dzieci dostają kartki podzielone na pół, z rysunkiem chmurki i słoneczka w ich rogach. Po lewej stronie kartki (chmurka) rysują to, co je smuci, a po prawej stronie (słonko) – co je cieszy. Potem dzieci siadają w kole i omawiają swoje rysunki.

Ćwiczenia z dziećmi- poprawiamy koordynację

<https://www.youtube.com/watch?v=WN4DZ5XwGzo>

- Karta pracy, cz. 4, s. 59. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie rybek i fal po śladach. Kończenie rysowania rybek według wzoru. Kolorowanie ich.

Obejrzyj - Dzieci świata- cykl reportaży Marzeny Figiel

<https://www.youtube.com/watch?v=lXXsAajTMw8>

Poćwicz - <https://szalaneliczby.pl/wskaz-najwieksza-liczbe-do-10/>

W bezpieczny sposób korzystajcie z pobytu na świeżym powietrzu.

Mile widziane zdjęcia prac plastycznych .

Pozdrawiam, życzę zdrowia i wytrwałości. M. Bulik